

ELS CANVIS DEL NOU CURS ESCOLAR

Aquest setembre iniciem un nou curs en un context de crisi econòmica que està afectant tots els sectors socials. L'educació, però, és la millor eina que tenim per superar amb èxit l'actual situació de crisi econòmica i -concretament - l'educació obligatòria hi té un paper cabdal, doncs és l'àmbit que acull tota la població del país. Així ho vam afirmar a finals del passat curs al costat d'una vintena d'entitats educatives i socials.

Enguany, el nou curs escolar comença uns dies abans i aquest avançament provoca que es realitzi una aturada a finals de febrer o començaments de març. Aquesta racionalització del calendari escolar feta mirant Europa té l'avantatge de repartir el temps pedagògic de l'alumnat, però no està absent de dubtes i interrogants que s'han de tenir en compte. Per a nosaltres, la preparació del curs escolar que realitza l'equip docent és un aspecte qualitatiu en l'educació dels infants i joves, perquè dóna coherència i dimensió col·lectiva al procés d'ensenyança aprenentatge; per aquest motiu ens semblen necessaris els nou dies mínims que recomana el Consell Escolar de Catalunya.

El tema que ha tingut més repercussió mediàtica ha estat l'atenció dels infants durant la setmana de vacances del segon trimestre. Realment aquesta aturada ha de suposar uns dies de descans per als infants i joves. Mirant altres països, amb aquesta tradició es cospa l'articulació a nivell d'empreses, administracions i societat per cercar més encaix entre el calendari escolar, el laboral i el social. És necessari, doncs, un debat social seriós al voltant del calendari escolar.

A principis d'agost es va publicar el Decret d'Autonomia de centres. L'autonomia té, per a nosaltres, la virtut de dotar el centre de més capacitat de decisió per fer una educació el més adaptada possible a l'alumnat que atén a partir d'un Projecte Educatiu propi que articuli l'entorn, els aprenentatges i l'organització del centre. En el fons, la veritable autonomia està en l'oportunitat de donar als centres i a les seves comunitats educatives la possibilitat de prioritzar aquells aprenentatges sòlids, significatius, sostenibles; i d'extraure les potencialitats diferents que cada persona portem dins perquè, a partir d'un clima agradable, es puguin generar els processos educatius que són els que generaran resultats. Aquesta perspectiva humana de l'educació és la que ha funcionat i funciona per conrear els dos grans ingredients de la formació ciutadana: l'aprenentatge i la convivència. Per nosaltres, ha d'implicar també un canvi molt substancial en el funcionament de l'administració educativa, cal que la seves rutines i serveis se centrin en les necessitats i projectes de centre, i no a la inversa.

Un altre element a remarcar en aquest començament de curs és la tecnologia concretada en el projecte EduCat 1X1. Pensem que la tecnologia no és - ni ha de ser - una finalitat per si mateixa, és un mitjà que ha de permetre millorar el procés d'aprenentatge; en canvi, la metodologia de treball a l'aula amb aquestes noves eines sí és un element important que cal pensar per afavorir l'assoliment de les competències bàsiques, a través de les tecnologies de la informació i la comunicació.

Esperem gaudir d'un curs escolar satisfactori on poguem recollir el compromís pedagògic de tota la comunitat educativa vers el nostre alumnat.